

SZÁZ ÉMESE

Petikém

Az anyja temetésének végeztével Péter, aki rettentően sajnálja a mami halálát, szomorúan kullog hazafelé. Lakása a belvárosban, egy olcsóbb helyen található. Útja során gyümölcsös standok mellett halad el. Az egyik árus a szintén nemrég elhunyt nagynénjére emlékezteti.

Mami: *Petikém, drágaságom! Ugye nem felejtettél el paradicsomot venni?*
Szomszéd kislány: *Ugyan már, hogy felejtette volna el, hisz pénze sincs neki.*

Tekintete rémült, léptei gyorsulnak. Egy kiömlött szemetes tartalma teríti be a járdát, de Péter remegő lábaival sikeresen kikerüli azt.

Kolumbusz Kristóf (tapsolva): *Gratulálok, Petikém! Ez még nekem sem ment volna.*
Neil Armstrong: *Hagyd már szegényt! Hisz tudod, kis lépés neki, de hatalmas lépés az emberiségnek, és persze a karrierjének.*
Britek: *Igen! Éljen soká a királynő!*

Péter, útját folytatván, meglátja oly régóta kiszemelt kedvesét.

Sherlock Holmes: *Mondja, kedves Watson, mi is lett pontosan ezzel az ügygel? Tudja, rendkívül fontos lenne az egyik forradalmi újításomhoz.*
John Watson: *Uram, hisz ön is tisztában van a dologgal. Ez az ügy... hogy is mondjam, megoldatlan maradt.*
Holmes: *Hogy mondja? Ez mégis hogyan lehetséges?*
Karinthy Frici bácsi: *Úgy, hogy a mi Petikénk mindvégig egy kávéházból figyelte az eseményeket. Nekem meg hozzon már valaki egy kávé! Szétrobban a fejem!*

A lánnyal mit sem törődve továbbáll. Egy sötét utca mellett halad el.

Lucifer: *Miért késeled ennyit, Petikém? A sötétség régi barátod, üdvözlöd hát őt. Az nyer, aki mer!*
Darth Vader: *Igen, jól mondja, de ez a sisak valami eszméletlenül kényelmetlen.*
Han Solo: *Most komolyan, egy félőrvült asztmásra hallgatsz?*

Péter rohanni kezd.

A Titanic elsőtisztje: *Kapitány, még mennyi van hátra az úti célig?*

Kapitány: *Nyugalom, Dave, bizonyosan hamar oda fogunk érni! Hisz tudja, ez a hajó elsüllyeszthetetlen.*

Jéghegy: ...

A következő kanyarnál balra fordul, és kinyitja a harmadik lépcsőház ajtaját. A lifthez siet, de az elromlott. Ez súlyos probléma, mivel barátunk a hatodik emeleten lakik.

Hádész: *Na, mit szólsz? Ugye milyen jó itt az alvilágban?*

Albert Einstein: *Kérlek, ne zavarj Pétert! Éppen gondolkodni próbál. Egyébként tudtátok, hogy az $E = mc^2$?*

Julius Caesar: *Ebből elég legyen! Szerintem dobjuk az oroszlánok közé.*

Róma népe: *Ave Caesar!*

Nincs más választás, fel kell menni a lépcsőn.

Tom Hanks: *Fuss, Forest, fuss!*

Puskás Öcsi: *Gyerünk, Péter, menni fog! Határ a csillagos ég.*

Pó, a kung-fu panda: *De nem nekem. Nem kellett volna annyi tavaszi tekercest ennem. Azt hiszem, hányni fogok.*

Rubint Réka: *Hajrá, Petikém! Na még tízet... már csak három, még kettőt... és vége. Orron keresztül beszívjuk a levegőt, szájon kifújjuk.*

Végül odaér lakásának bejárata elé. Keze reszket, végül kinyílik a zár. Belép az előszobába, és a padlóra rogy.

Joker: *Na végre! Azt hittem, már nem látlak viszont. Nélküled olyan szomorú az élet.*

Mami: *Petikém, drágám, végre, itt vagy! Már kezdtem aggódni. És milyen volt az iskolában? Az ebédet megetted?*

Péter a padlón térdelve a falon lévő tükörbe pillant: magát látja egy rács mögött. Koszosan és szédülten. A falak mocskosak, a levegő dohos. A cella sötét, alig jut be valami fény. Elsétál a rácsok előtt egy nagydarab, kövér, kopaszodó ór. A zár kulcsai csörögnek a zsebében, és Péter könnyes szemmel olvassa a mellén lévő nagybetűs névtáblát: *Petikém.*